

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/55/2015
Identifikačné číslo spisu:	3013200077
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3013200077.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci navrhovateľa: K. G., nar. XY, bytom S., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku čiastočného invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 20. októbra 2014, č.k. 15Sd/29/2013-77, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 20. októbra 2014, č.k. 15Sd/29/2013-77, m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne číslo XY z 31.01.2013 z r u š u j e a vec jej v r a c i a na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 20. októbra 2014, č.k. 15Sd/29/2013-77, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XY z 31.01.2013, ktorým podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 121/1975 Zb.“), § 112 a § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov uvoľnila navrhovateľovi od 01.08.2006 výplatu čiastočného invalidného dôchodku v sume 5 323 Sk mesačne a súčasne rozhodla o jeho zvýšení (valorizácii od 01.01.2007 na 5 656 Sk mesačne, od 01.01.2008 na 5 939 Sk mesačne (197,20 eura) a od 01.01.2009 na 211,00 eura mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal z dávkového spisu odporkyne preukázané, že navrhovateľovi bol rozhodnutím z 29.05.1991 od 16.10.1990 priznaný čiastočný invalidný dôchodok, vymeraný z III. pracovnej kategórie sumou 1 322 Kčs ako 50% z invalidného dôchodku, vypočítaného z celkovej doby zamestnania, hodnotiteľnej v rozsahu 42 rokov (vrátane doby dopočítanej k dosiahnutiu veku 60 rokov) a vymeraného ako 67% z priemerného mesačného zárobku 3723 Kčs vo výške 2 644 Kčs + zvýšenie za I.AA pracovnú kategóriu 149 Kčs, spolu 2 644 Kčs mesačne. Keďže navrhovateľ toto rozhodnutie nenapadol opravným prostriedkom, nadobudlo právoplatnosť. Krajský súd poukázal na to, že navrhovateľovi sa úraz nestal v zamestnaní vo zvýhodnenej I. pracovnej kategórii, z čoho vyvodil,

že nejde o pracovný úraz a navrhovateľ nemá nárok na výpočet čiastočného invalidného dôchodku vo zvýhodnenej I. pracovnej kategórii. Zdravotný stav navrhovateľa bol preskúmaný v rámci kontrolnej lekárskej prehliadky dňa 22.01.2013 so záverom o trvaní čiastočnej invalidity. Na tom základe dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne o uvoľnení výplaty čiastočného invalidného dôchodku od 01.08.2006 (tri roky spätne od uplatnenia) vo výške 5 323 Sk mesačne a o jeho následnom zvyšovaní vždy od 01. januára kalendárnych rokov 2007 až 2008, je v súlade s ustanoveniami § 263 ods. 1, § 112 a § 82 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že čiastočný invalidný dôchodok, ktorý považuje za invalidný dôchodok z mladosti, mu bol od 16.10.1990 Českou správou sociálneho zabezpečenia priznaný chybné z III. pracovnej kategórie. Keďže pracoval ako baník špecialista, dôchodok mu mal byť priznaný z I.AA pracovnej kategórie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu zdôraznila, že pracovný úraz sa navrhovateľovi nestal v zamestnaní v I. zvýhodnenej kategórii, t.j. nejde o pracovný úraz, nemá nárok na výpočet dôchodku z I. kategórie a preto mu bol vymeraný z III. pracovnej kategórie. Trvala na správnosti preskúmaného rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2, § 246c ods. 1, a § 250ja ods. 2 O.s.p a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

Predmetom konania je rozhodnutie odporkyne o uvoľnení výplaty čiastočného invalidného dôchodku od 01.08.2006 vo výške 5 323 Sk mesačne a o jeho následnej valorizácii.

Z dávkového a posudkového spisu odporkyne vyplýva, že:

- o žiadosti navrhovateľa z 08.08.1990 o priznanie čiastočného invalidného úrazového dôchodku rozhodovala Slovenská správa sociálneho zabezpečenia (predchodkyňa odporkyne), ktorá rozhodnutím č. XXX XXX XXXX z 07.11.1990 túto žiadosť zamietla,
- ďalšiu žiadosť o čiastočný invalidný úrazový dôchodok navrhovateľ podal 21.01.1991. Do posudkového spisu bolo založené tlačivo „Hlásenie pracovného úrazu“, potvrdené Vojenským útvarom Kroměříž dňa 16.07.1990, podľa ktorého navrhovateľ počas základnej vojenskej služby utrpel dňa 13.07.1988 pracovný úraz - zlomeninu člnkovej kosti pravej ruky. Posudková komisia Okresnej správy sociálneho zabezpečenia v Karvinej dňa 22.03.1991 uznala navrhovateľa od 16.10.1990 čiastočne invalidným podľa § 37 ods. 2 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. „pri úraze“; v zmysle uvedeného ustanovenia v znení platnom v čase uznania čiastočnej invalidity bol teda uznaný čiastočne invalidným následkom pracovného úrazu.
- rozhodnutím číslo XX XX XX XXXX z 29.03.1991 bol navrhovateľovi od 16.10.1990 priznaný čiastočný invalidný dôchodok, vymeraný z III. pracovnej kategórie. Doba zamestnania v OKD Karviná v rokoch 1985 až 1986 a 1989 a 1990 mu bola hodnotená v I.AA pracovnej kategórii podľa potvrdenia zamestnávateľa, doba základnej vojenskej služby bola hodnotená v I. pracovnej kategórii;
- výplata čiastočného invalidného dôchodku bola zastavená od 02.08.1995 podľa § 106 ods. 2 zákona č. 100/198 Zb.;
- dňa 26.11.1998 bola pobočke Sociálnej poisťovne Považská Bystrica doručená žiadosť navrhovateľa o vyhodnotenie zdravotného stavu na určenie čiastočného invalidného dôchodku; posudkový lekár pobočky dňa 05.02.2009 uznal navrhovateľa naďalej čiastočne invalidným s tým, že invalidita vznikla v dôsledku úrazu dňa 13.07.1988 počas základnej vojenskej služby.

V opravnom prostriedku proti teraz preskúmanému rozhodnutiu odporkyne z 31.01.2013, i v priebehu súdneho konania, sa navrhovateľ podľa obsahu jeho podaní domáha priznania úrazového čiastočného invalidného dôchodku v rámci odškodnenia úrazu, namietal že dôchodok mu bol preto od 16.10.1990 priznaný v nesprávnej výške a žiadal o vymeranie tohto dôchodku z I.AA pracovnej kategórie. Domáhal sa teda postupu podľa § 112 ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. a priznania tohto dôchodku z titulu pracovného úrazu a jeho vymerania zo zvýhodnenej pracovnej kategórie..

V preskúvanom rozhodnutí o uvoľnení výplaty čiastočného invalidného dôchodku od 01.08.2006 v sume 5 323 Sk mesačne odporkyňa okrem iného odcitovala ustanovenia § 30 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č.100/1988 Zb., skonštatovala, že doby zamestnania v I.AA pracovnej kategórii boli navrhovateľovi zhodnotené pre výšku dôchodku podľa potvrdenia zamestnávateľa, že suma čiastočného invalidného dôchodku bola rozhodnutím z 29.05.1991 určená správne a poukázala na právoplatnosť rozhodnutia z 29.05.1991.

Podľa názoru odvolacieho súdu však rozhodnutie odporkyne nie je odôvodnené dostatočne. Nie je z neho zrejmé, ako sa odporkyňa vysporiadala s požiadavkou navrhovateľa o priznanie úrazového čiastočného invalidného dôchodku. Nie je z neho zrejmé ani to, v akej výške dôchodok navrhovateľovi patril ku dňu zastavenia jeho výplaty (02.08.1995) a ako odporkyňa dospela k určeniu výšky, v ktorej tento dôchodok uvoľnila od 01.08.2006.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odporkyne pre nedostatok dôvodov. Rozsudok krajského súdu preto podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil, rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 v spojení s § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 6 ods. 2 písm. c) zák. č. 100/1988 Zb. v znení platnom do 30.04.1990 a v zmysle § 6 ods. 2 písm. b) zák. č. 100/1988 Zb. v znení účinnom od 01.05.1990 sú na dôchodkovom zabezpečení zúčastnení v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a vykonávacím predpisom aj občania vykonávajúci službu v ozbrojených silách, ktorí nie sú vojakmi z povolania, ktorí sa stali čiastočne invalidnými následkom úrazu.

V ďalšom konaní bude preto úlohou odporkyne vysporiadať sa s nárokom navrhovateľa na invalidný dôchodok podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb., ako aj otázkou vymerania tohto dôchodku vo výške ustanovenej pre prípad invalidity následkom pracovného úrazu utrpeného pri plnení pracovných úloh v zamestnaní I. pracovnej kategórie [§ 34 ods. 3 veta druhá v spojení s § 30 ods. 2 písm. a) a ods. 7 zákona č. 100/1988 Zb. v znení účinnom do 31.05.1992], správnosti hodnotenia doby učňovského pomeru v odbore baník, a uvoľnenia výplaty tohto dôchodku v správnej výške podľa § 112 ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z.

O trovách konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi nepriznal náhradu takých trov, keďže navrhovateľ v súdnom konaní žiadne trovy neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.